

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 643

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 iulie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 173 din 26 mai 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 213 din 2 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) și ale art. 226 alin. (2) din Codul de procedură penală	4–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
548. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului orașului Săliște, județul Sibiu	7–8
549. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Băsești, județul Maramureș.....	9
550. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Bazna, județul Sibiu.....	10
551. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Poienari, județul Neamț.....	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.141. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor pentru publicarea acceptării amendamentelor la anexa Protocolului din 1997 privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta — Amendamente la anexa VI la MARPOL — (Jurnale electronice de înregistrare și reguli referitoare la EEDI, aplicabile navelor cu întărituri pentru navigația prin ghețuri), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.316(74) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 mai 2019	12–13
1.257/1.081/2.095. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, al ministrului muncii și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Direcției de Creștere, Exploatare și Ameliorare a Cabalinelor, unitate cu personalitate juridică a Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva prevăzută la pct. 24 din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 173**

din 26 mai 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 471 alin. (1)**din Codul de procedură civilă**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Total Strada — S.R.L. din București în Dosarul nr. 17.539/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 126D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 66 din 16 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 17.539/3/2017, **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de apelanta-reclamantă Societatea Total Strada — S.R.L. din București cu ocazia judecării cererii de apel formulate împotriva Sentinței civile nr. 2.279 din 8 iunie 2017, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VI-a civilă în Dosarul nr. 17.539/3/2017 al acestei instanțe, într-o cauză având ca obiect „*constatare nulitate act juridic*”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea excepției critică sintagma „*sub sancțiunea nulității*” cuprinsă în teza finală a art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pe care o apreciază a fi neconstituțională, întrucât principiile și regulile de desfășurare ale procesului civil trebuie să respecte dispozițiile cuprinse în Constituție. Arată, astfel, că reglementarea criticată în speță are un conținut normativ identic cu cel al art. 288 alin. 2 din vechiul Cod de procedură civilă, asupra acestor din urmă dispoziții Curtea Constituțională pronunțându-se prin Decizia nr. 303 din 3 martie 2009, când a constatat neconstituționalitatea acestora. În opinia autoarei excepției, considerentele acestei decizii rămân valabile și în

ceea ce privește reglementarea cuprinsă în art. 471 alin. (1) din noul Cod de procedură civilă, deoarece „aplicarea principiilor constituționale privind accesul liber la justiție și folosirea căilor de atac impune ca toate cererile greșit îndreptate să fie transmise jurisdicției competente să le soluționeze”.

6. **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă** apreciază că prevederile art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevăd sancțiunea nulității pentru nedepunerea apelului/motivelor de apel la instanța a cărei hotărâre se atacă, nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate. Aceasta, deoarece, potrivit art. 425 alin. (3) din Codul de procedură civilă, hotărârea atacată trebuie să arate și instanța la care se depune cererea de apel sau de recurs, astfel încât părțile să aibă posibilitatea să cunoască direct modul în care trebuie să procedeze în situația în care doresc să atace hotărârea, iar dacă nu se conformează, această situație le este în mod exclusiv imputabilă și nu pot invoca faptul că s-au aflat în eroare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, potrivit cărora „*Apelul și, când este cazul, motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea nulității.*”

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și celor ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”. Se invocă, totodată, și contrarietatea reglementării criticate din Codul de procedură civilă cu dispozițiile art. 6 și art. 13 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și, respectiv, dreptul la un recurs efectiv.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia critică prevederile art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă sub aspectul sancționării cu nulitatea absolută a depunerii cererii de apel la altă instanță decât cea a cărei hotărâre se atacă.

13. Raportat la situația de fapt din speță, astfel cum reiese din actele dosarului, Curtea constată că obiectul acțiunii introductive de instanță îl reprezintă cererea înregistrată la data de 29 septembrie 2016 pe rolul Judecătoria Sectorului 3 București, prin care reclamanta — Societatea Total Strada — S.R.L. a solicitat constatarea nulității absolute a actului juridic intitulat „*Proces-verbal de predare-primire a corpurilor de iluminat, încheiat la data de 29 iulie 2015*”. Tribunalul București — Secția a VI-a civilă (investit cu soluționarea cauzei după declinarea competenței de către Judecătoria Sectorului 3), prin Sentința civilă nr. 2.279 din 8 iunie 2017, a respins cererea formulată de reclamantă ca fiind inadmisibilă. Împotriva acestei sentințe reclamanta a formulat apel, solicitând anularea sa. Curtea observă că prin sentința apelată s-a adus la cunoștința părților că aceasta poate fi atacată cu apel în termen de 30 de zile de la comunicare, apelul urmând a fi depus la Tribunalul București — Secția a VI-a civilă. Însă reclamanta a depus cererea de apel prin poșta electronică direct la Curtea de Apel București, iar nu la instanța a cărei hotărâre se atacă, contrar prevederilor art. XIV alin. (1) din Legea nr. 2/2013.

14. Referitor la criticile formulate de autoarea excepției de neconstituționalitate, în jurisprudența sa recentă, aplicabilă *mutatis mutandis* și în cauza de față (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 85 din 27 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 3 iulie 2018, și Decizia nr. 775 din 28 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 16 aprilie 2020), Curtea a reținut că, potrivit art. XIII din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, astfel cum a fost modificată, succesiv, prin Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 62/2015 pentru prorogarea unor termene prevăzute de Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 964 din 24 decembrie 2015, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1009 din 15 decembrie 2016, dispozițiile art. XIV—XVII se aplică și proceselor pornite începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv. Curtea reține, astfel, că, potrivit art. XIV alin. (1) din Legea nr. 2/2013, „(1) *Apelul și, când este cazul, motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă.*”

15. Curtea observă că, în speță, la data formulării apelului, art. 471 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă nu era în vigoare, aplicarea sa fiind prorogată pentru data de 1 ianuarie 2019. Așa fiind, sub aspectul depunerii apelului, sunt aplicabile prevederile art. XIV alin. (1) din Legea nr. 2/2013, text legal care nu este identic, din punctul de vedere al conținutului normativ, cu cel al art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în sensul că nu prevede *expressis verbis* sancțiunea nulității apelului în cazul nedepunerii la instanța a cărei hotărâre se atacă.

16. Prin urmare, întrucât la data formulării apelului art. 471 alin. (1) teza finală din noul Cod de procedură civilă, care prevede că atât apelul, cât și motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea nulității, nu era în vigoare, aplicarea sa fiind prorogată pentru data de 1 ianuarie 2019, Curtea constată că reglementarea criticată nu are legătură cu soluționarea cauzei. Așa fiind, având în vedere prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă este inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 471 alin. (1) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Total Strada — S.R.L. din București în Dosarul nr. 17.539/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 26 mai 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 213

din 2 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) și ale art. 226 alin. (2) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) și ale art. 226 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Andreas-Alexandru Olariu în Dosarul nr. 273/309/2018 al Judecătoriei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 291D/2018.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, reține că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la normele procesual penale criticate, ci relevă aspecte referitoare la modul de interpretare și aplicare a acestor prevederi în cursul procesului penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 273/309/2018, **Judecătoria Șimleu Silvaniei — Secția mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 222 alin. (1) și ale art. 226 alin. (2) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Andreas-Alexandru Olariu în soluționarea cererii de constatare a încetării de drept a măsurii arestului preventiv, formulată în temeiul art. 241 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, respinsă prin Încheierea nr. 3 din 12 februarie 2018. În cauză, se susține că față de autorul excepției a fost dispusă, în temeiul art. 226 alin. (2) din Codul de procedură penală, o măsură privativă de libertate pe o durată de 37 de zile, compusă din 7 zile executate în arest la domiciliu, din cele 30 de zile dispuse inițial, plus 30 de zile de arest preventiv.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 222 alin. (1) și ale art. 226 alin. (2) din Codul de procedură penală, care nu permit luarea în considerare a duratei privării de libertate dispusă prin măsura arestului la domiciliu pentru calculul duratei de 30 de

zile privind luarea măsurii arestării preventive (sau invers) în cursul urmăririi penale, sunt neconstituționale în raport cu art. 23 alin. (2) din Constituție. Susține că singura concluzie logică este că durata celor 30 de zile pentru care poate fi luată măsura arestării preventive coincide cu aceeași durată de 30 de zile ce poate fi luată în cazul arestului la domiciliu, neputându-se depăși acest termen de 30 de zile în nicio împrejurare, nepermițându-se cumulum aritmetic al celor două măsuri identice ca natură și efect restrictiv. Invocă, în acest sens, considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 740 din 3 noiembrie 2015, potrivit căroră, „din perspectiva naturii/substanței, măsura preventivă a arestului la domiciliu este similară cu cea a arestului preventiv”.

6. **Judecătoria Șimleu Silvaniei — Secția mixtă** apreciază că prevederile criticate nu încalcă Legea fundamentală. Reține, în acest sens, că inclusiv instanța de contencios constituțional, în jurisprudența citată de autor, și instanța de la Strasbourg au evidențiat caracterul diferit, atât prin prisma conținutului, cât și a intensității și efectelor celor două măsuri. Pe de altă parte, arată că norma de drept constituțional cuprinsă în art. 23 alin. (5) face referire la arestarea preventivă, prin prisma duratei maxime a acesteia, iar nu la altă măsură preventivă mai ușoară. Reține că în cazul arestării preventive operează o privare totală de libertate, iar în cazul arestului la domiciliu, doar o restrângere a dreptului la liberă circulație consacrat în art. 25 alin. (1) din Constituție. Faptul că legiuitorul, ca urmare a declarării neconstituționalității art. 222 alin. (10) din Codul de procedură penală prin Decizia nr. 740 din 3 noiembrie 2015, a modificat textul declarat neconstituțional în sensul scăderii din durata maximă a arestării preventive ce se poate lua în cursul urmăririi penale a duratei măsurii arestului la domiciliu, nu constituie temei pentru a constata caracterul neconstituțional al interpretării prevederilor contestate în alt sens, contrar celui al deducerii din durata arestării preventive a duratei măsurii arestului la domiciliu și invers. Subliniază că paragrafele 20 și 28 din Decizia Curții Constituționale nr. 740 din 3 noiembrie 2015, invocate de autor, au în vedere o altă stare de fapt și o situație premisă distinctă de cea prezentată în cauză. În decizia precitată s-a cenzurat de către instanța de control constituțional excluderea din durata maximă a arestării preventive luate în cursul urmăririi penale a duratei măsurii arestului la domiciliu prin prisma similarității celor două măsuri preventive raportat la gradul de restrângere a exercițiului la liberă circulație și a duratei măsurilor, prin comparație cu măsura controlului judiciar.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 222 alin. (1) și ale art. 226 alin. (2) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 222 alin. (1): „În cursul urmăririi penale, arestul la domiciliu poate fi luat pe o durată de cel mult 30 de zile.”;

— Art. 226 alin. (2): „Arestarea preventivă a inculpatului poate fi dispusă pentru cel mult 30 de zile. Durata reținerii nu se deduce din durata arestării preventive.”

11. În susținerea neconstituționalității normelor penale criticate, autorul excepției invocă încălcarea atât a prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, ale art. 11 alin. (1) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 20 alin. (1) și (2) privind tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) teza întâi, potrivit cărora părțile au dreptul la un proces echitabil, și ale art. 23 alin. (5), potrivit cărora în cursul urmăririi penale arestarea preventivă se poate dispune pentru cel mult 30 de zile și se poate prelungi cu câte cel mult 30 de zile, fără ca durata totală să depășească un termen rezonabil, și nu mai mult de 180 de zile, cât și a dispozițiilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că arestul la domiciliu a fost reglementat pentru prima dată în România prin Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010. Potrivit art. 202 alin. (4) lit. d) din Codul de procedură penală, arestul la domiciliu constituie o măsură preventivă, alături de reținere, controlul judiciar, controlul judiciar pe cauțiune și arestarea preventivă. Reglementarea acestei măsuri preventive se regăsește la art. 218—222 din secțiunea a 5-a a cap. I din titlul V al părții generale a Codului de procedură penală. Potrivit art. 218 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestul la domiciliu se dispune de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 223 din același act normativ, articol ce reglementează condițiile și cazurile de aplicare a măsurii arestării preventive, și dacă luarea acestei măsuri este necesară și suficientă pentru realizarea unuia dintre scopurile măsurilor preventive, prevăzute la art. 202 alin. (1), respectiv asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată și prevenirea săvârșirii unei alte infracțiuni. Conform art. 222 alin. (1) din Codul de procedură penală, în cursul urmăririi penale, arestul la domiciliu poate fi luat pe o durată de cel mult 30 de zile și poate fi prelungit, potrivit art. 222 alin. (2), fiecare prelungire neputând să depășească 30 de zile și putând fi dispusă numai în caz de necesitate, dacă se mențin temeiurile care au determinat luarea măsurii sau au apărut temeiuri noi. Potrivit art. 222 alin. (9) din Codul de procedură penală, durata maximă a măsurii arestului la domiciliu, în cursul urmăririi penale, este de 180 de zile.

13. Termenele anterior reținute sunt reglementate, în mod similar, în cuprinsul secțiunii a 6-a a capitolului I — *Măsurile preventive* al titlului V — *Măsuri preventive și alte măsuri procesuale* din partea generală a Codului de procedură penală, secțiune ce reglementează, printre altele, condițiile și cazurile în care poate fi luată măsura arestării preventive (art. 223 din Codul de procedură penală) și durata acestei măsuri [art. 226 alin. (2) și art. 236 din Codul de procedură penală]. Potrivit art. 226 alin. (2) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă a inculpatului poate fi dispusă, în cursul urmăririi penale, pentru cel mult 30 de zile, iar, conform art. 236 alin. (2) din Codul de procedură penală, prelungirea arestării preventive a inculpatului se poate dispune pentru o durată de cel mult 30 de zile, aceasta poate fi prelungită de către judecătorul de drepturi și libertăți, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Potrivit alin. (4) al aceluiași articol, durata totală a arestării preventive a inculpatului în cursul urmăririi penale nu poate depăși un termen rezonabil și nu poate fi mai mare de 180 de zile.

14. În ceea ce privește similitudinea celor două măsuri preventive menționate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, a stabilit că măsura arestului la domiciliu reprezintă o măsură privativă de libertate, în accepțiunea art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens sunt: Hotărârea din 2 august 2001, pronunțată în Cauza *Mancini împotriva Italiei*, paragraful 17; Hotărârea din 28 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Lavents împotriva Letoniei*, paragraful 63, Hotărârea din 8 iulie 2004, pronunțată în Cauza *Vachev împotriva Bulgariei*, paragraful 64; Hotărârea din 30 martie 2006, pronunțată în Cauza *Pekov împotriva Bulgariei*, paragraful 73; Hotărârea din 7 noiembrie 2013, pronunțată în Cauza *Ermakov împotriva Rusiei*, paragraful 238. Totodată, prin Hotărârea din 6 noiembrie 1980, pronunțată în Cauza *Guzzardi împotriva Italiei*, paragrafele 93 și 95, instanța de la Strasbourg a statuat că privarea de libertate poate îmbrăca diverse forme, nu întotdeauna asemănătoare cu închisoarea, acestea fiind necesar a fi evaluate nu din perspectiva formei, ci a conținutului, cum ar fi obligația de a sta într-un spațiu limitat, izolarea de societate și de familie, încetarea îndeplinirii îndatoririlor oficiale, imposibilitatea contactului liber cu diferite categorii de persoane. De asemenea, prin Hotărârea din 28 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Lavents împotriva Letoniei*, paragraful 64, Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu a contestat argumentul Guvernului conform căruia, pe durata arestului la domiciliu al reclamantului și a spitalizării sale, condițiile create erau mai bune decât cele din închisoare. Totuși, instanța europeană a reamintit că art. 5 din Convenție nu reglementează condițiile privării de libertate. De fapt, noțiunile de „grad” și „intensitate”, ce figurează în jurisprudența organelor Convenției ca fiind criterii de aplicabilitate pentru art. 5 din Convenție, vizează exclusiv nivelul restricțiilor legate de libertatea de deplasare, și nu diferența de confort sau regim intern în diferitele locații privative de libertate.

15. Prin Decizia nr. 650 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2015, Curtea a reținut că măsurile preventive sunt instituții de drept procesual cu caracter de constrângere, având drept scop asigurarea unei bune desfășurări a procesului penal, ele vizează starea de libertate a suspectului sau a inculpatului și au drept efect fie privarea de libertate, fie restrângerea libertății de mișcare. De asemenea, prin Decizia nr. 361 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 12 iunie 2015, paragraful 20, Curtea a reținut că atât persoanele aflate în arest preventiv, cât și cele aflate în arest la domiciliu se află într-o formă de privare de libertate, iar din perspectiva naturii/substanței, efectelor, manierei de executare și a

intensității, a condițiilor și a cazurilor de luare a acestora, cele două măsuri reprezintă o interferență majoră în dreptul la libertatea individuală a persoanei. Totodată, la paragraful 22 al deciziei precitate s-a statuat că arestul la domiciliu reprezintă o măsură intruzivă ce poate afecta și alte drepturi și libertăți fundamentale, respectiv libera circulație [art. 221 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală], viața intimă, familială și privată [art. 221 alin. (9) și (10) din Codul de procedură penală], dreptul la învățătură și munca și protecția socială a muncii [art. 221 alin. (6) din Codul de procedură penală], reglementate în art. 25, 26, 32 și, respectiv, art. 41 din Constituție.

16. De asemenea, prin Decizia nr. 740 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 15 decembrie 2015, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 222 alin. (10) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, Curtea a reiterat faptul că măsura arestului la domiciliu este similară cu măsura arestării preventive, atât sub aspectul includerii lor în categoria măsurilor preventive, cât și sub aspectul naturii lor privative de libertate, al identității cauzelor și condițiilor în care cele două măsuri pot fi dispuse și al modului similar de dispunere și prelungire a lor. Curtea a reamintit, de asemenea, lipsa importanței locului și a condițiilor în care cele două măsuri preventive sunt executate, din perspectiva posibilității asimilării acestora. Prin aceeași decizie anterior citată, Curtea a constatat că prevederile art. 222 alin. (10) din Codul de procedură penală, care nu permit luarea în considerare a duratei privării de libertate dispuse prin măsura arestului la domiciliu pentru calculul duratei maxime a măsurii arestării preventive a inculpatului în cursul urmăririi penale, sunt neconstituționale. În motivarea soluției sale, Curtea a observat că art. 23 alin. (5) din Constituție face referire doar la durata maximă a arestării preventive, fapt pe deplin justificat din perspectivă cronologică, având în vedere că măsura arestului la domiciliu a fost reglementată, prin dispozițiile Legii nr. 135/2010, ulterior revizuirii Constituției și că la data revizuirii Legii fundamentale singura măsură preventivă privativă de libertate, în afara reținerii, era arestarea preventivă; însă a

reținut că norma constituțională analizată trebuie interpretată, în sens larg, ca limitând, pe parcursul urmăririi penale, la 180 de zile durata maximă a arestării, indiferent că este vorba despre arestarea preventivă sau despre arestul la domiciliu. Curtea a subliniat că această concluzie se impune, având în vedere similitudinea celor două măsuri din perspectiva naturii și a substanței acestora, aspect stabilit atât de instanța de control constituțional, cât și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența invocată. Așadar, Curtea a constatat că legiuitorul constituant a avut în vedere, cu prilejul reglementării art. 23 alin. (5) din Legea fundamentală, limitarea oricărei privări de libertate — cu excepția reținerii, care beneficiază de o reglementare separată prin alin. (3) al aceluiași art. 23 — la 180 de zile. Curtea a conchis că a permite ca prin cumularea duratei celor două măsuri preventive privative de libertate să se depășească limita maximă de 180 de zile înseamnă a se înfrânge exigențele normei constituționale prevăzute la art. 23 alin. (5).

17. În aceste condiții, Curtea constată că susținerile autorului excepției sunt neîntemeiate, art. 222 alin. (10) din Codul de procedură penală — astfel cum a fost modificat prin art. I din Legea nr. 116/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2015 pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 2 iunie 2016, ca urmare a publicării Deciziei Curții nr. 740 din 3 noiembrie 2015, precitată, în Monitorul Oficial al României, Partea I — prevăzând că „Durata privării de libertate dispusă prin măsura arestului la domiciliu se ia în considerare pentru calculul duratei maxime a măsurii arestării preventive a inculpatului în cursul urmăririi penale.”. Cu alte cuvinte, Curtea reține că cele șapte zile executate în arest la domiciliu de către autorul excepției vor fi luate în considerare pentru calculul duratei maxime a măsurii arestării preventive a acestuia în cursul urmăririi penale, în acord cu prevederile constituționale ale art. 23 alin. (5), astfel cum au fost interpretate de instanța de control constituțional prin Decizia nr. 740 din 3 noiembrie 2015, precitată.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andreas-Alexandru Olariu în Dosarul nr. 273/309/2018 al Judecătorei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă și constată că dispozițiile art. 222 alin. (1) și ale art. 226 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea modelului steagului oraşului Sălişte,
judeţul Sibiu**

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 2 alin. (2) şi art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea şi folosirea de către unităţile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului oraşului Sălişte, judeţul Sibiu, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea şi semnificaţiile elementelor însumate ale modelului steagului oraşului Sălişte, judeţul Sibiu, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

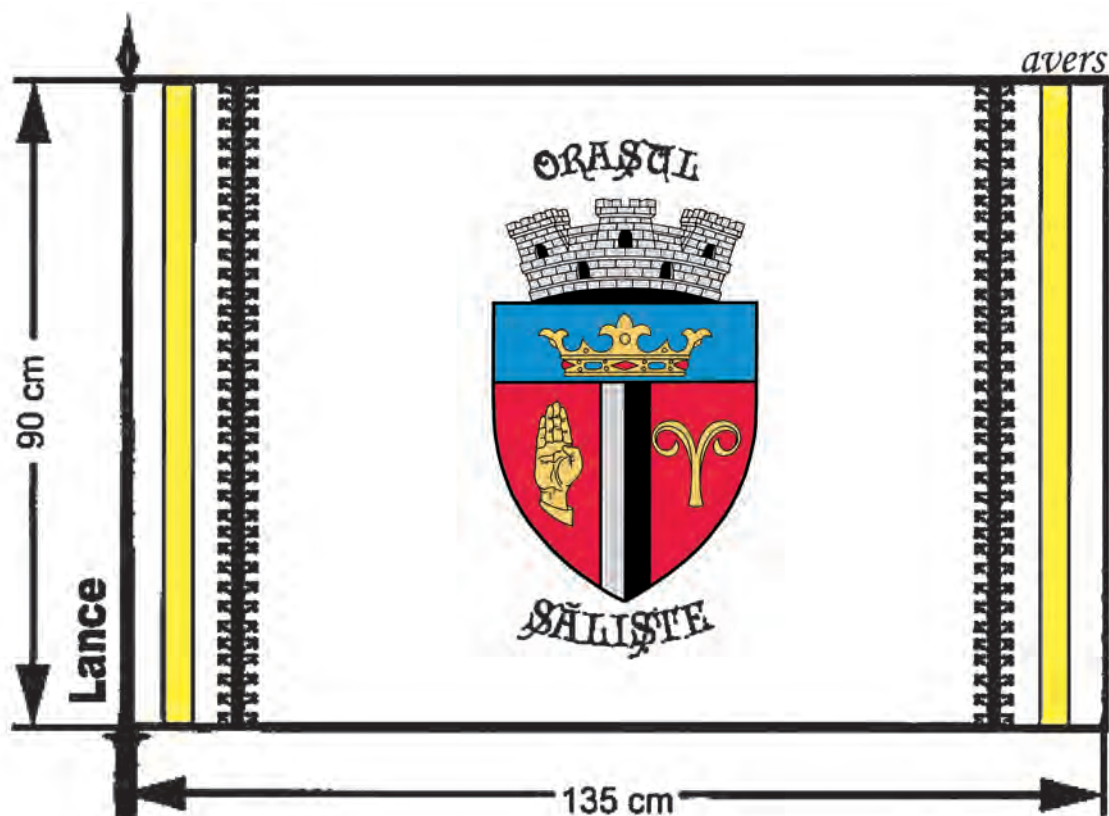
(3) Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

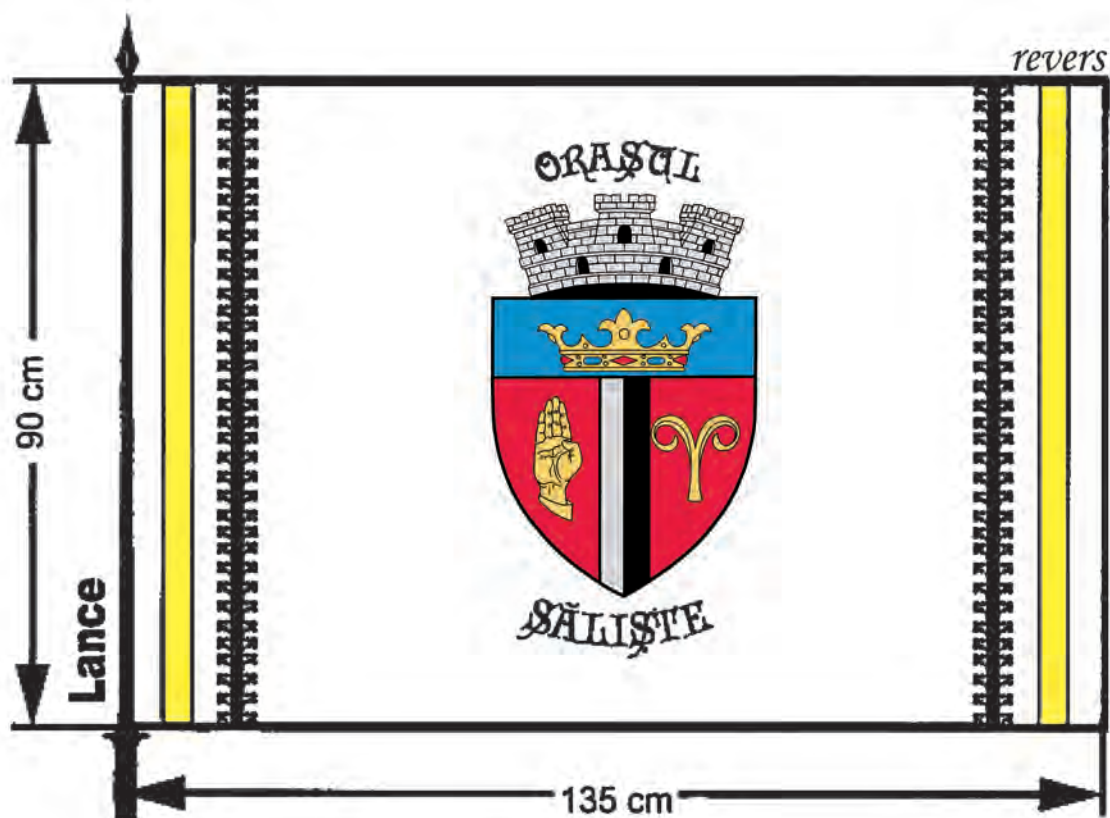
Contrasemnează:
Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării şi administraţiei,
Ion Ştefan

Bucureşti, 9 iulie 2020.
Nr. 548.

ANEXA Nr. 1)*

**MODELUL STEAGULUI
oraşului Sălişte, judeţul Sibiu**

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Material textil: poliester sau satinat.

ANEXA Nr. 2

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale modelului steagului orașului Săliște, județul Sibiu

Descrierea steagului

Steagul orașului Săliște reprezintă o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățimea și lungimea steagului de 2/3, compusă astfel: pe fond alb central este stema orașului, încadrată în partea superioară și inferioară de rangul și denumirea orașului — ORAȘUL, SĂLIȘTE, cu fond cardinal de culoare neagră.

Stema este flancată de reprezentarea stilizată a motivului de pe costumul tradițional popular, elementele verticale negre și benzile verticale auri.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema orașului Săliște se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, roșu cu șef (cap) albastru, având o coroană de aur cu fleuroane.

Câmpul roșu este încărcat de țeapa de argint cu negru, având la dreapta o mână dreaptă cu palma deschisă, de aur, iar la stânga, coarne de berbec stilizate, din același metal.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu trei turnuri crenelate.

Semnificațiile elementelor însumate

Coroana cu fleuroane sugerează faptul că Săliște a făcut parte din Ducatul Amlășului care, într-o perioadă istorică, a aparținut domnilor Țării Românești (Mircea cel Bătrân fiind cel mai cunoscut dintre ei).

Câmpul roșu din scut trimite la denumirea uzuală a localității, Săliștea Sibiului (nu doar Săliște), în situația în care, atât în evul mediu, cât și astăzi, stema Sibiului are un câmp roșu.

Țeapa de argint cu negru sugerează faptul că orașul Săliște se află într-o zonă de interferență geografică și culturală, în Mărginimea Sibiului.

Palma mâinii drepte simbolizează tradiția manufacturieră a orașului, iar coarnele de berbec stilizate reprezintă ocupația principală a locuitorilor, de ieri și de azi, oieritul.

Coroana murală cu trei turnuri crenelate semnifică faptul că localitatea are rangul de oraș.

În orașul Săliște s-au păstrat 90% din elementele portului popular al dacilor, motivul tradițional prezent fiind unul din aceste elemente. Motivul tradițional negru se regăsește și semnifică broderia reprezentată pe ia din portul popular local, la fel și banda aurie reprezintă firul auriu discret cusut pe catrințele costumului popular.

Combi-nația cromatică folosită corespunde regulilor heraldice, iar culorile ce se regăsesc sunt:

Alb (sau argint) desemnează atât absența, cât și suma tuturor culorilor. De aceea se asociază vieții, luminii, divinității, purității.

Albastru (sau azur) reprezintă apa, dar și aerul, cel mai nobil element după foc, și simbolizează blândețea, frumusețea, noblețea și buna-credință.

Roșu înseamnă putere, acțiune, îndrăzneală, generozitate, dragoste, voință, agresivitate, dorința de a servi patria.

Galben (sau aur) reprezintă pământul, este simbolul forței și bogăției. Reprezintă și bogăția în holdele aurii de grâu din timpul verii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Băsești, județul Maramureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Băsești, județul Maramureș, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Băsești, județul Maramureș, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

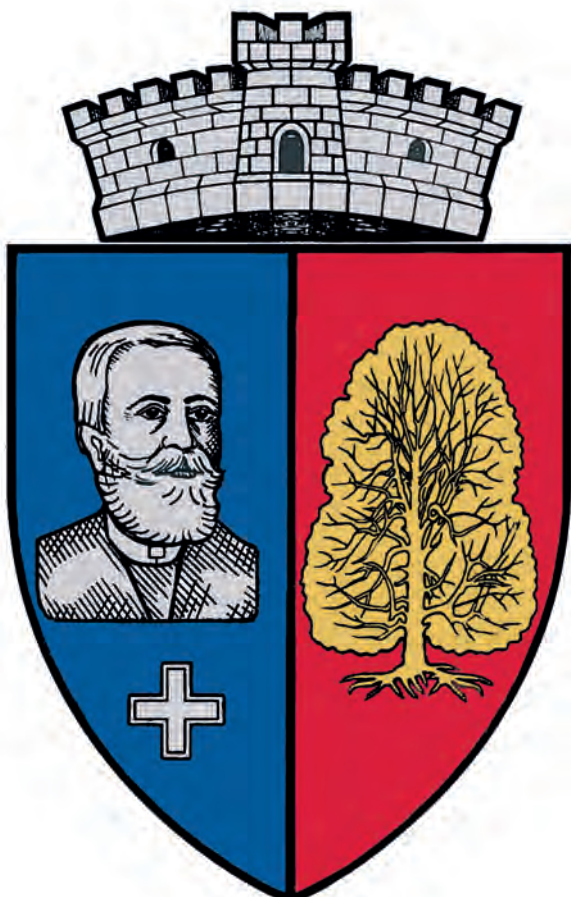
Contrasemnează:
Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan

București, 9 iulie 2020.
Nr. 549.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Băsești, județul Maramureș

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Băsești,
județul Maramureș

Descrierea stemei

Stema comunei Băsești se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, despicat.

În partea dreaptă, în câmp albastru, se află bustul unui bărbat, întors un sfert spre stânga, cu barbă și mustață, tuns scurt, purtând o cămașă cu guler înalt îngust și veston, totul de argint, asuprind o cruce cu brațe egale și chenar marginal, asemenea.

În partea stângă, în câmp roșu, se află un tei dezlăcănăcit, de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Stema este una „vorbitoare”:

Bustul îl reprezintă pe Gheorghe Pop de Băsești, promotor al Marii Uniri, patronimul generând toponimul comunei pe al cărei teritoriu s-a aflat familia Pop de Băsești, înnobilită de secole.

Crucea reprezintă lăcașele de cult, monumentele și pelerinajele din comună, ca și ascendența preotească importantă a lui Gheorghe Pop de Băsești și legătura acestuia cu biserica în înfăptuirea Unirii.

Teiul secular, numit „Teiul Unirii”, arbore-monument din comună, simbolizează importanța istorică a evenimentelor pregătite de memorandiști, în frunte cu Gheorghe Pop de Băsești, pe aceste meleaguri.

Coroana murală cu un turn crenelat de argint semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Bazna, județul Sibiu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Bazna, județul Sibiu, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Bazna, județul Sibiu, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

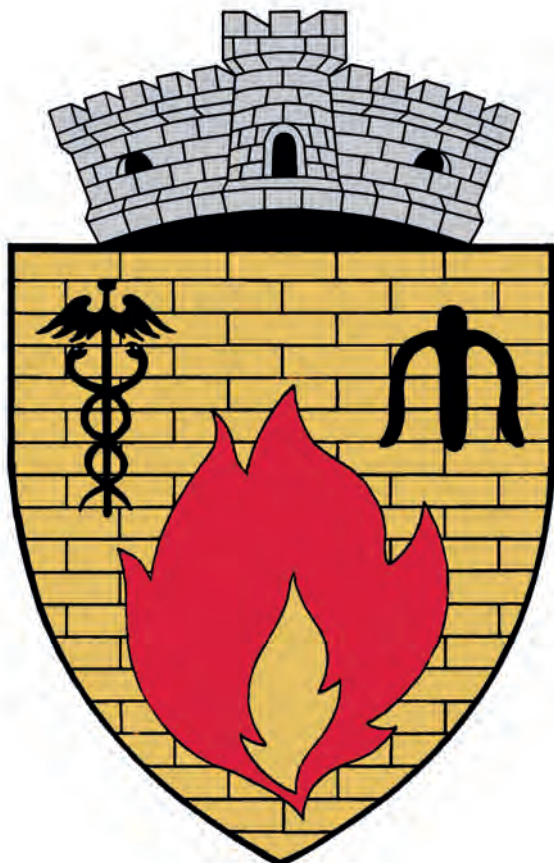
Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan

București, 9 iulie 2020.
Nr. 550.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA comunei Bazna, județul Sibiu

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale stemei comunei Bazna, județul Sibiu

Descrierea stemei

Stema comunei Bazna se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, cu câmp de aur zidit, având în centru o flacără roșie, cu miez de aur, însoțită la dreapta de toiagul negru al lui Esculap, iar la stânga de dangaua de înfierat vitele (un trident răsturnat).

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Câmpul zidit face aluzie la existența unor vestigii istorice existente în comună.

Flacăra sugerează bogăția în gaze naturale ale solului.

Dangaua pentru înfierat vitele, folosită din anul 1826, evocă marca juridică a comunei.

Toiagul lui Esculap face trimitere la tradiția consacrată de stațiune balneoclimaterică.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea stemei comunei Poienari, județul Neamț

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Poienari, județul Neamț, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Poienari, județul Neamț, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

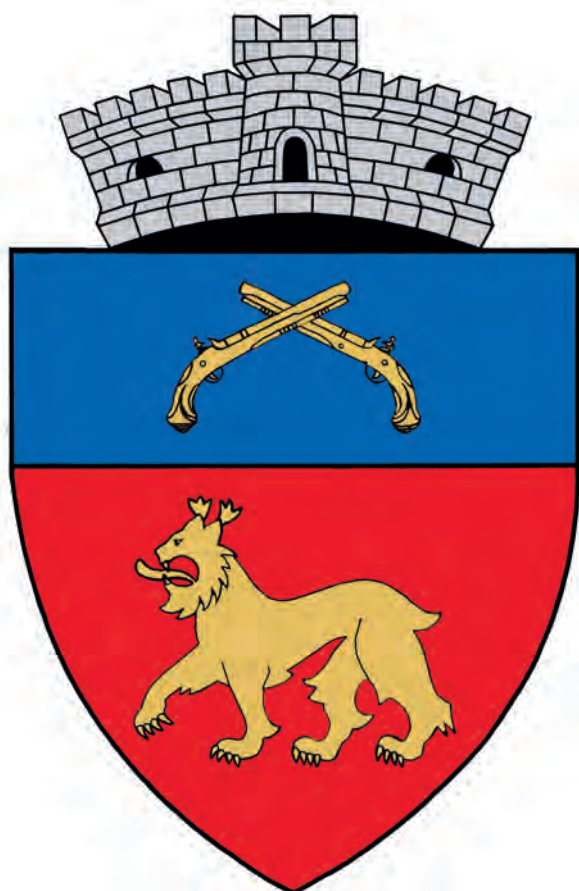
Contrasemnează:
Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan

București, 9 iulie 2020.
Nr. 551.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA comunei Poienari, județul Neamț

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE elementelor însumate ale stemei comunei Poienari, județul Neamț

Descrierea stemei

Stema comunei Poienari se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, roșu, și un șef azur este încărcat cu două pistoale haiducești din aur, încrucișate cu gura țevii în sus. În câmpul scutului se află un râs (Lynx) din aur trecând spre dextra. Scutul este timbrat cu o coroană murală cu un turn de argint și zidită negru.

Semnificațiile elementelor însumate

Pistoalele haiducești din aur fac referire la haiducul Chifor (Nechifor), erou local din secolul al XIX-lea, originar din Săcăleni, sat aparținător de comuna Poienari.

Râsul din aur este mobilă vorbitoare, făcând referire la pârâul Râsului, satul Poienari fiind întemeiat în poiana străbătută de acest pârâu.

Coroana murală cu un turn semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN

pentru publicarea acceptării amendamentelor la anexa Protocolului din 1997 privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta — Amendamente la anexa VI la MARPOL — (Jurnale electronice de înregistrare și reguli referitoare la EEDI, aplicabile navelor cu întărituri pentru navigația prin ghețuri), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.316(74) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 mai 2019

Având în vedere Referatul Direcției transport naval nr. 17.680/704 din 2.06.2020 de aprobare a Ordinului ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor pentru publicarea acceptării amendamentelor la anexa Protocolului din 1997 privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta — Amendamente la anexa VI la MARPOL — (Jurnale electronice de înregistrare și reguli referitoare la EEDI, aplicabile navelor cu întărituri pentru navigația prin ghețuri), adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.316(74) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 mai 2019,

ținând seama de prevederile art. 16(2)(f)(iii) și ale art. 16(2)(g)(ii) din Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978, la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993, precum și ale art. 4 din Protocolul din 1997 privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta, adoptat prin Actul final al Conferinței părților la MARPOL 73/78, la Londra la 26 septembrie 1997, la care România a aderat prin Legea nr. 269/2006,

luând în considerare prevederile art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se publică amendamentele la anexa Protocolului din 1997 privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta — Amendamente la anexa VI la MARPOL — (Jurnale electronice de înregistrare și reguli referitoare la EEDI, aplicabile navelor cu întărituri pentru navigația prin ghețuri), adoptate de Organizația

Maritimă Internațională prin Rezoluția MEPC.316(74) a Comitetului pentru protecția mediului marin din 17 mai 2019, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 1 octombrie 2020.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

REZOLUȚIA MEPC.316(74)
(adoptată la 17 mai 2019)

Amendamente la anexa Protocolului din 1997 privind amendarea Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta

Amendamente la anexa VI la MARPOL

(Jurnale electronice de înregistrare și reguli referitoare la EEDI, aplicabile navelor cu întărituri pentru navigația prin ghețuri)

Comitetul pentru protecția mediului marin, amintind articolul 38(a) al Convenției privind crearea Organizației Maritime Internaționale referitor la funcțiile Comitetului pentru protecția mediului marin conferite acestuia prin convențiile internaționale pentru prevenirea și controlul poluării marine de către nave,

amintind de asemenea articolul 16 al Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, așa cum a fost modificată prin Protocelele din 1978 și 1997 referitoare la aceasta (MARPOL), care specifică procedura de amendare și conferă organismului corespunzător al Organizației funcția de examinare a amendamentelor la aceasta în vederea adoptării de către părți,

luând în considerare, la cea de-a șaptezeci și patra sesiune a sa, amendamentele propuse la anexa VI la MARPOL cu privire la Jurnale electronice de înregistrare și reguli referitoare la EEDI, aplicabile navelor cu întărituri pentru navigația prin ghețuri, care au fost difuzate în conformitate cu articolul 16(2)(a) al MARPOL,

1 adoptă, în conformitate cu articolul 16(2)(d) al MARPOL, amendamente la anexa VI la MARPOL, al căror text este redat în anexa la prezenta rezoluție;

2 stabilește, în conformitate cu articolul 16(2)(f)(iii) al MARPOL, că amendamentele menționate trebuie considerate ca fiind acceptate la 1 aprilie 2020, în afara cazului în care, până la această dată, cel puțin o treime din părți sau părțile ale căror flote comerciale combinate reprezintă în total nu mai puțin de 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale vor fi comunicat Organizației obiecțiile lor cu privire la amendamente;

3 invită părțile să ia notă de faptul că, în conformitate cu articolul 16(2)(g)(ii) al MARPOL, amendamentele menționate vor intra în vigoare la 1 octombrie 2020, după acceptarea acestora conform paragrafului 2 de mai sus;

4 solicită secretarului general, în scopul articolului 16(2)(e) al MARPOL, să transmită copii certificate ale prezentei rezoluții și ale textului amendamentelor conținute în anexă tuturor părților la MARPOL;

5 solicită de asemenea secretarului general să transmită copii ale acestei rezoluții și ale anexei sale membrilor organizației care nu sunt părți la MARPOL.

ANEXĂ
la Rezoluția MEPC.316(74)

AMENDAMENTE LA ANEXA VI LA MARPOL
(Jurnale electronice de înregistrare și reguli referitoare la EEDI,
aplicabile navelor cu întărituri pentru navigația prin ghețuri)

Regula 2 — Definiții

1 Paragraful 42 se înlocuiește cu următorul:

„42 *Codul Polar* înseamnă Codul internațional pentru nave care operează în ape polare, fiind compus dintr-o introducere, părțile I-A și II-A și părțile I-B și II-B, adoptat prin rezoluțiile MSC.385(94) și MEPC.264(68), așa cum poate fi amendat, cu condiția că:

.1 amendamentele la prevederile referitoare la mediu din introducere și capitolul 1 al părții II-A ale Codului Polar sunt adoptate, intră în vigoare și produc efecte în conformitate cu prevederile articolului 16 al prezentei Convenții privind procedurile de amendare aplicabile unui apendice la o anexă; și

.2 amendamentele la partea II-B a Codului Polar sunt adoptate de Comitetul pentru protecția mediului marin în conformitate cu Regulamentul de procedură propriu.”

2 Se adaugă un nou paragraf 51, după cum urmează:

„51 *Jurnal electronic de înregistrare* înseamnă un dispozitiv sau un sistem, aprobat de Administrație, folosit în locul unui jurnal pe suport hârtie, pentru înregistrarea electronică a informațiilor necesare referitoare la descărcări, transferuri și alte operațiuni, conform cerințelor din prezenta anexă.”

Regula 12 — Substanțe care epuizează stratul de ozon

3 În a doua frază a paragrafului 6, se înlocuiește cuvântul „sistem” cu cuvântul „jurnal”.

4 La sfârșitul paragrafului 6 se introduce o nouă frază, după cum urmează:

„Un sistem electronic de înregistrare, menționat în regula 12.6, așa cum a fost adoptată prin Rezoluția MEPC.176(58), va fi considerat un jurnal electronic de înregistrare, cu condiția ca sistemul electronic de înregistrare să fie aprobat de Administrație la data sau înaintea datei primei inspecții de

reînnoire a Certificatului internațional de prevenire a poluării atmosferei (IAPP), care este efectuată la data sau după data de 1 octombrie 2020, dar nu mai târziu de 1 octombrie 2025, luând în considerare Liniile directe elaborate de Organizație.”

Regula 13 — Oxizi de azot (NO_x)

5 În paragraful 5.3, după cuvintele „trebuie să fie înregistrate într-un registru de bord” se introduc cuvintele „sau jurnal electronic de înregistrare”.

Regula 14 — Oxizi de sulf (SO_x) și particule materiale

6 În ultima frază a paragrafului 6, după cuvintele „Trebuie să fie consemnate într-un jurnal de bord.” se introduc cuvintele „sau jurnal electronic de înregistrare.”

Regula 19 — Domeniul de aplicare

7 În ultima frază a paragrafului 3 se înlocuiesc cuvintele „navelor de marfă care au capacitatea de a sparge gheața” cu cuvintele „navelor din categoria A, așa cum sunt definite în Codul Polar”.

Apendice I

Model de Certificat internațional de prevenire a poluării atmosferei (IAPP) (Regula 8)

8 În paragraful introductiv din apendice I, cuvintele „prin Rezoluția MEPC.176(58) în 2008” se elimină.

Apendice VIII

Modelul Certificatului internațional referitor la randamentul energetic (Certificat IEE)

9 În paragraful introductiv, cuvintele „prin Rezoluția MEPC.203(62)” se elimină.

Apendice X

Modelul Declarației de conformitate — Raportarea consumului de combustibil

10 *Amendament fără obiect în limba română.*

MINISTERUL
MEDIULUI, APELOR
ȘI PĂDURILOR
Nr. 1.257
din 12 iunie 2020

MINISTERUL MUNCII ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.081
din 18 iunie 2020

MINISTERUL
FINANTELOR PUBLICE
Nr. 2.095
din 7 iulie 2020

ORDIN

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2020 al Direcției de Creștere, Exploatare și Ameliorare
a Cabalinelor, unitate cu personalitate juridică a Regiei
Naționale a Pădurilor — Romsilva prevăzută la pct. 24
din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 229/2009
privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva
și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. R 154 din 14.05.2020,
în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului
nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici
la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari
sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin
Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1) din
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu
modificările și completările ulterioare, ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului
nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și
Pădurilor, ale art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind
organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu completările
ulterioare, precum și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009
privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările
și completările ulterioare,

**ministrul mediului, apelor și pădurilor, ministrul muncii și protecției
sociale și ministrul finanțelor publice** emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Direcției
de Creștere, Exploatare și Ameliorare a Cabalinelor, unitate cu personalitate
juridică a Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva prevăzută în anexa nr. 3 pct. 24
din Hotărârea Guvernului nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a
Pădurilor — Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare, cu
modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 al Direcției de
Creștere, Exploatare și Ameliorare a Cabalinelor este prevăzut în anexa care face
parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Direcția de Creștere, Exploatare și Ameliorare a Cabalinelor va
duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului,
apelor și pădurilor,
Costel Alexe

Ministrul muncii și
protecției sociale,
**Victoria Violeta
Alexandru**

Ministrul finanțelor
publice,
Vasile-Florin Cițu

REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR — ROMSILVA
 Direcția de Creștere, Exploatare și Ameliorare a Cabalinelor
 Adresa: str. Petricani nr. 9A, București, sectorul 2

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2020**

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2020
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	69.150
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	69.150
		a) subventii cf. prevederilor legale in vigoare	3	4.990
		b) transferuri, cf. prevederilor legale in vigoare	4	4.300
	2	Venituri financiare	5	0
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	69.150
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	7	69.150
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	29.200
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	700
		C. cheltuieli cu personalul , din care:	10	36.050
		C0 Cheltuieli de natura salariala (Rd.12+Rd.13)	11	34.650
		C1 ch. cu salariile	12	28.800
		C2 bonusuri	13	5.850
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	0
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0
		C4 cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	0
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	1.400
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	3.200
	2	Cheltuieli financiare	19	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	20	0
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	0
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMĂNAT	22	0
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMĂNAT	23	0
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	0
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	0
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	0
	1	Rezerve legale	27	0
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	0
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	0
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	0
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	0
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri 2020
0	1	2	3	4
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	36	0
	c)	- dividende cuvenite altor actionari	37	0
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	0
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	0
	a)	cheltuieli materiale	41	0
	b)	cheltuieli cu salariile	42	0
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	0
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	44	0
	e)	alte cheltuieli	45	0
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	2.000
	1	Alocații de la buget, din care:	47	0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	0
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	2.000
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	615
	2	Nr. mediu de salariați total	51	615
	3	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salarială	52	4.634
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	4.634
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	112
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană)	55	97
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite / persoana)	56	0
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.6/Rd.1)x1000	57	1.000
	9	Plăți restante, în prețuri curente	58	0
	10	Creanțe restante, în prețuri curente	59	150

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

